

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/743/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414208044
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4414208044.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BPT LEASING, a.s., so sídlom 821 02 Bratislava, Drieňová 34, IČO: 31 357 814, zastúpený: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom 821 01 Bratislava, Rožňavská 2, proti odporcom: 1/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX L. X, 2/ G. K., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX L. X, 3/ C. K., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX L. X, všetci zastúpení: JUDr. Ema Zacharová advokát, s.r.o., so sídlom 940 01 Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 47 237 023, o vzájomnom návrhu odporcov v 1/ až 3/ rade na určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 28. mája 2015 pod č.k. 10C/109/2014-71 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

Odporcom v 1/ až 3/ rade nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie o vzájomnom návrhu, odporcov. Odporcom v prvom až treťom rade uložil povinnosť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne zaplatiť 363,98 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia a rozhodol tiež o vrátení súdneho poplatku vo výške 92,80 eura týmto odporcom. Vychádzal zo skutočnosti, že odporcovia v prvom rade až treťom rade sa svojim vzájomným návrhom domáhali voči navrhovateľovi určenia neplatnosti právneho úkonu, a to osvedčenia o vyhlásení a uznaní dlhu a o vyhlásení ručiteľov vykonaný v notárskej zápisnici N 511/2005 NZ 54968/2005NCRIs 54258/2005 spísanej JUDr. Martou Botkovou, notárkou so sídlom Nové Zámky, Björnsonova 2, dňa 16.11.2005, ktorým odporkyňa v prvom rade ako dlžník a osoba povinná, uznala dlh voči veriteľovi BPT LEASING, a.s. (navrhovateľovi), ako osobou oprávnenou na základe Leasingovej zmluvy č. 9592/25 zo dňa 15.11.2005, a ktorou odporcovia v druhom a v treťom rade ako ručitelia vyhlásili, že ak pohľadávku z leasingovej zmluvy neuspokojí dlžník, tak ju v celom rozsahu uspokojia oni. Podaním zo dňa 07.05.2015 odporcovia v prvom až treťom rade vzali svoj vzájomný návrh späť, a to v celom rozsahu a bez uvedenia dôvodu, čo malo za následok zastavenie konania o vzájomnom návrhu. Pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 146 ods. 1, 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“). Ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť trovy druhého účastníka. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá OSP s tým, že poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 18/2008 zo dňa 30.11.2009, dospel k záveru, že je potrebné určiť hodnotu celého úkonu právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení od 01.06.2010. Do trov právneho zastúpenia nezahrnul elektronické vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 22.01.2015, pretože ho na toto výslovne nevyzval a nepovažuje ho za účelne vynaložený úkon právnej služby.

Navrhovateľ podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa, v časti výroku o trovách konania, v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním priznania náhrady trov konania v uplatnenej výške. Dôvodil, že podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia alebo hodnota veci ako práva, ktorých sa právna služba týka. Je jedno, akým typom žaloby advokát pre klienta zachraňuje ekonomické výhody. Predmetom konania v tomto prípade nebola len akási abstraktná leasingová zmluva, ale išlo o zmluvu, z ktorej pre leasingového nájomcu vyplývajú konkrétne záväzky na peňažné plnenie a ktorých zaplateniu sa leasingový nájomca bránil okrem iného touto určovacou žalobou. Súd tiež nepriznal navrhovateľovi náhradu za úkon vyjadrenia k možnosti mimosúdneho vyrovnanie s odôvodnením, že na takýto úkon nebol navrhovateľ súdom vyzvaný. Na pojednávaní dňa 03.12.2014 súd uznesením uložil navrhovateľovi, aby v lehote 15 dní oznámil súdu aktuálny postoj navrhovateľa k otázke prípadnej výšky finančnej odplaty, ktorá by pre neho bola prijateľná. Išlo teda o úkon súdom priamo uložený.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

V prejednávaní veci je predmetom konania vzájomný návrh odporcov v prvom až treťom rade na určenie neplatnosti právneho úkonu (osvedčenia o vyhlásení o uznaní dlhu a o vyhlásení ručiteľov), náhrada trov konania po jeho zastavení. Pretože podaním zo dňa 07.05.2015 odporcovia vzali svoj vzájomný návrh späť, a to bez uvedenia dôvodu, prvostupňový súd konanie zastavil, pričom navrhovateľovi nepriznal ním požadovanú náhradu trov právneho zastúpenia s tarifnou hodnotou 499,57 eura za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 01.06.2010, ďalej len „vyhláška“), ale iba sumu 61,84 eura za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhlášky. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, využijúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP, sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd iba poukazuje na skutočnosť, že v niektorých osobitných druhoch konaní o určenie v zmysle § 80 písm. c) OSP vychádza súdna prax zo záveru, že ak hodnotu predmetu sporu nemožno vyjadriť v peniazoch, odôvodňuje to aplikáciu § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, napr. v prípade určovacích žalôb, kde predmetom konania (ak je na tom naliehavý právny záujem), je určenie neplatnosti iného právneho úkonu, než zmluvy, odstúpenia od zmluvy, výpovede a pod. V takýchto prípadoch nepochybne nemožno vec alebo právo vyjadriť v peniazoch (predmetom právnej služby nie je vec alebo právo), preto v týchto veciach sa tarifná hodnota určí podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky.

V danej veci je predmetom konania určenie neplatnosti právneho úkonu, osvedčenia o vyhlásení o uznaní dlhu a o vyhlásení ručiteľov, vykonaný v notárskej zápisnici N 511/2005, NZ 54968/2005, NCRIs 54258/2005 spísanej pred notárkou JUDr. Martou Botkovou, dňa 16.11.2005, ktorým odporkyňa v prvom rade ako dlžník a osoba povinná, uznala dlh voči navrhovateľovi ako veriteľovi, ako osobe oprávnenej na základe leasingovej zmluvy zo dňa 15.11.2005, a ktorou odporcovia v druhom a v treťom rade ako ručelia vyhlásili, že uspokoja v celom rozsahu pohľadávku z leasingovej zmluvy ak ju neuspokojí dlžník. Predmetom konania teda nebolo určenie neplatnosti leasingovej zmluvy, kde by bolo možné predmet vyjadriť v peniazoch, čo napokon aj prvostupňový súd prvýkrát správne posúdil, už keď výzvou vyzval odporcov, aby v lehote 10 dní od doručenia zaplatili súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške podľa pol. č. 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, ale predmetom konania bolo určenie neplatnosti uznania dlhu a ručiteľského záväzku.

Navrhovateľ tiež namietal, že mu prvostupňový súd nepriznal náhradu za úkon vyjadrenia k možnosti mimosúdneho vyrovnanie s odôvodnením, že na takýto úkon nebol súdom vyzvaný, avšak na pojednávaní dňa 03.12.2014 mu uznesením uložil, aby v lehote 15 dní oznámil súdu aktuálny postoj navrhovateľa k otázke prípadnej výšky finančnej odplaty, ktorá by pre neho bola prijateľná. Odvolací súd nepovažuje túto námietku za dôvodnú, pretože prvostupňový súd v predmetnom uznesení, na rozdiel od povinnosti uloženej právnej zástupkyňi odporcov (zaslanie upresňujúceho vzájomného návrhu obsahujúceho náležitosti na ktoré poukázal, a to v dvoch exemplároch), navrhovateľovi iba uložil, aby

súdu svoj aktuálny postoj oznámil. Takéto oznámenie nie je možné považovať za účelne vynaložený úkon právnej služby.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešným odporcom v prvom až treťom rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporcovia v prvom až v treťom rade návrh v tomto smere nepodali.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.